

begge Sider høist forskjellig. Fra den ene Side berettes der, at den ærebe Minister skulde have skrevet et Brev, hvori der blev tilstaaet Copist Hansen, at naar han vilde give alle mulige Dplysninger, „da kunde hans Udnev- nelse til et Justitsembede paa Bornholm an- sees som sikker“, og der fortælles om, hvor- ledes dette Brev skulde være neblagt i en Con- volut med tre Segl og befinde sig i en af de i Sagen implicerede Mænds Bærge. Derimod har den ærebe Minister givet en anden Fremstilling heraf. Han indrømmer at have skrevet et Brev, som dreier sig om, hvor- vidt den Paagjældende kunde blive beskikket i et Embede, men at Brevet ikke har inde- holdt et saadant Løfte. Tværtimod siger den ærebe Minister, at det, saavidt han erindrer — thi nøie erindrer han det ikke —, gik ud paa, at Vedkommende hellere reent skulde opgive den politiske Færd, som han førte, og søge sig et Embede her i Landet. Dette er altsaa to meget divergerende Frem- stillinger, og man trænger uægtelig her til Dplysning. Jeg maa bemærke, at den ærebe Ministers Fremstilling ogsaa paa dette Punkt er understøttet af Molzens Erklæring, som ud- trykkelig gaaer ud paa, at Ministeren aldrig har skrevet et saadant Brev som det, der an- gives i „Fædrelandet“; dette kan Molzen for- sikke. Men det er der imidlertid ogsaa her, hvorfra Dplysningerne kunne tage deres Ud- gangspunkt, og det er dette, at Brevet eksisterer. Den ærebe Minister bemærkede udtrykkelig i Landstinget, at lykkeligvis eksisterede Brevet, og lykkeligvis kunde det staffles tilveie, og det vil altsaa uægtelig være en Dplysning, som det i høi Grad maatte være desirablet at faae bragt tilveie. — Gaaer jeg nu dernæst over til et tredje Punkt, nemlig den i et Blad fete Offentliggjørelse af tvende Breve, hvor dunkelt staaer det da ikke ogsaa der? Ori- ginalerne til disse Breve ere, efter hvad den ærebe Minister har erklæret, i hans Bærge; den ærebe Minister har deels i Rigsraadets Landsting afgivet den Erklæring, at han jo, da de vare i hans Bærge, ikke havde Grund til at vente, at de vilde blive offentliggjorte, deels paa et andet Sted givet den Forklaring, at han har gjort sig al mulig Umage for at forhindre

beres Offentliggjørelse. Men Sagen staaer ogsaa her i stor Dunkelhed, saa meget mere som der jo fra vedkommende Blads Redactur er fremkommet den Erklæring, at de ikke have modtaget nogen Opfordring fra Justitsministeren til at lade være at afstrykke disse Breve. Hvor dunkelt ogsaa det Spørgsmaal stiller sig, om den ærebe Justitsministers Forhold til Molzen, og hvor modstridende i denne Henseende Frem- stillingerne ere fra de Herrer Birch og Molzens Side og fra den ærebe Ministers egen Side, har jeg allerede tidligere omtalt; men der er mange andre underordnede Punkter, over hvilke der ligeledes hersker den største Dunkelhed. Jeg kan ikke gaae i nogen nøie Detail, jeg skal blot fremdrage eksempelvis det, det nemlig, at den Paagjældende, Copist Hansen, virkelig til- sidst fik Permission til at reise, virkelig fik Reiseitabelse. Ogsaa derover hviler der en vis Dunkelhed; thi den ærebe Ministers Frem- stilling har i Grunden hele Tiden gaaet ud paa, at han havde fraraadet denne Mand hele hans politiske Færd, at han slet ikke kunde til- lade den, at han ikke fandt den gavnlig for Landet, at han fandt det bedre, at den Paa- gjældende blev hjemme og passede sit Embede o. s. v.; men ikke desto mindre foreligger det Factum, at Vedkommende har faaet Tilladelse til at reise. Jeg troer saaledes at turde sige, at jeg gennem det, jeg her har fremstillet, og hvorved jeg har indskrænket mig til en ganske upartist Fremstilling af, hvad der fra begge Sider er fremsført om, hvad der er foresaldet, uden at sælbe nogen som helst Dom, idet jeg blot har holdt mig til, at der er Uoverensstemmelse i Fremstillingerne, og at der er stor Trang til Dplysning, har efterviist, hvor meget der trænges til Dplysning, og jeg troer derfor, at jeg har retfærdiggjort den Forespørgsel, vi have stillet. Jeg anseer den ogsaa for retfærdiggjort ved Sagens egen Vigtighed; thi her er ikke blot Tale om det Spørgsmaal, hvorvidt man kan have Tillid til en Minister eller ikke, her er ikke blot Spørgsmaal om, hvorvidt den Mand, der staaer som den øverste Bogter for Retfærdig- heden her i Landet, er gaaet frem fuldstændigt overensstemmende med Rættens og Retfærdig- hedens Fordringer, eller om han, som paa den anden Side paastaet, grovt har forset